

פרק היה מביא

א. נאמר בפרשת סוטה: והניף את המנחה לפני ה', והקריב אותה אל המזבח. וקמץ הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה. ואחר ישקה את האשה את המים".

ב. כתבו התוספות כאן, שאין סדר משנתנו כסדר האמור בתורה. ונסתפקו, אי זה מהם יכשר? ואולם לקמן [יו ב ד"ה קודם] כתבו: וסדר הפרשה עיקר, אבל סדר המשנה אפילו למצוה בעלמא, לא!

ולפי הרמב"ם יש סדר אחר, שלא כסדר הכתובים ושלא כסדר המשניות.⁽¹⁾

מתניתין:

היה בעלה ⁽²⁾ מביא את מנחתה של אשתו⁽³⁾ בתוך כפיפה מצרית [סל עשוי מצורי הדקל, זרדים רכים שגדלים סביבות הדקל],⁽⁴⁾ ונותנה⁽⁵⁾ על ידיה,⁽⁶⁾ והמנחה עומדת בידה

א. נאמר בפרשת סוטה:

"והביא האיש את אשתו אל הכהן, והביא את קרבנה עליה, עשירית האיפה קמח שעורים.

לא יצוק עליו [על הקרבן שלה] שמן, ולא יתן עליו לבונה, כי [קרבנה, קרבן] מנחת קנאות הוא, מנחת זכרון, מזכרת עוון.

והקריב אותה הכהן, והעמידה לפני ה'.

ולקח הכהן מים קדושים בכלי חרש, ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן, יקח הכהן ונתן אל המים.

והעמיד הכהן את האשה לפני ה', ופרע את ראש האשה, ונתן על כפיה את מנחת הזכרון, מנחת קנאות היא.

וביד הכהן יהיו מי המרים המאררים.

והשביע אותה הכהן.

ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאות,

לחוש שתפסול את המנחה לגבי מזבח, וכגון שתקדיש אותו בתחילה לבדק הבית, וכיון שהמנחה תהיה פסולה, שכבר הקדישה לבדק הבית, לא יבדקו המים אותה; "פנים יפות" בפרשת סוטה.

4. הרע"ב; וכתב ב"מלאכת שלמה": "איני יודע למה כינו אותם על שם מצרים", וראה שם שצידד לומר שהניקוד הוא באופן אחר.

5. לפירושו רש"י משמע: שהבעל הוא זה שנותן את המנחה על כפי אשתו, אך לפי הרמב"ם הכהן הוא זה שהיה נותן על כפיה.

6. וכמו שנאמר בפרשת סוטה: "ונתן על כפיה את מנחת הזכרון".

1. וראה "משנה למלך" [סוטה ג א] בביאור החילוק שבין סדר הכתובים לסדר המשניות, ובמה שכתב שם על דברי הרמב"ם, ראה שם אריכות בכל זה.

2. כתב רש"י: היה מביא את מנחתה: הבעל.

אבל הרמב"ם [סוטה ג' יא יב] כתב: "ואחר כך כהן אחר בא אליה וכו'. ואחר כך מביא [הכהן] עשרון קמח שעורים משל בעל, ונותנו בקפיפה מצרית, והחבל [המצרית] והקפיפה באין משיירי הלשכה".

3. וכמו שנאמר: "והביא את קרבנה עליה, עשירית האיפה קמח שעורים"; והיינו שהבעל מביא את קרבנה ומנכה לה מכתובתה, ונראה הטעם שלא תביא היא את קרבנה, מפני שיש